

INTERVIEW THESISPRIJS WINNAARS

De NOBCO Thesisprijs 2010 is te beschouwen als een aanmoedigingsprijs voor een scriptie waarin op één van onderstaande terreinen een bijzondere prestatie is geleverd. Deze gedeelde prijswinnaars zijn:

- voor het aspect 'goed uitgevoerd empirisch onderzoek': **Eva van der Meer** met de thesis: "Coaching: Effecten en Succesfactoren",
- voor het aspect 'inspirerend voor de professional en goed toepasbaar in de dagelijkse coach praktijk': **Evelien Eijssen** met de thesis: "Beweging met coaching",
- voor het aspect 'goed verzorgd en zorgvuldig onderzoek naar theoretische aspecten van coaching': **Frans van der Gouw** met de thesis: "Coaching vs. Counseling".

In dit interview hebben wij ze gevraagd naar hoe zij met de thematiek zijn omgegaan en hoe hun onderzoek de coaches verder kan.

1) Waarom heb je dit onderwerp gekozen om te onderzoeken?

Eva: Allereerst natuurlijk omdat het een erg interessant onderwerp is. Tijdens mijn studie werd er ingegaan op een artikel van Latham en Stuart uit 2007. Zij gaan op zoek naar de ideale coach door het effect van verschillende coachtechnieken te bekijken op studieresultaten van deelnemers aan een MBA-programma. Door dit artikel werd mijn interesse definitief gewekt en zorgde ervoor dat ik mij ging oriënteren op internet. Want, wat voor coachingsvormen worden er eigenlijk zoal aangeboden? Het aanbod bleek vele malen groter dan de technieken die Latham en Stuart konden opnemen in hun studie. Daarentegen zag ik weinig raakvlak tussen al deze vormen van coaching en de wetenschap. Ik acht dit wel van belang, mede omdat coaching een grote impact kan hebben in de levens van de coachees. In mijn optiek zijn de visie van de coachee op het traject en de kwaliteiten van een goede coach onderbelicht gebleven.

Evelien: Jaren geleden was ik werkzaam als re-integratiedeskundige en werd ik in de gelegenheid gesteld coaching te introduceren bij verzuimpreventie en -reductie bij een Arbodienst. Dikwijls vroeg ik mij af: Hoe komt het dat de ene werknemer wel in beweging komt tijdens zijn re-integratie en de ander niet? Wat zijn de werkzame factoren van in beweging komen? Ik was in de veronderstelling dat coaching daar een van kon zijn. Deze veronderstelling was niet gebaseerd op onderzoeksresultaten. Die waren niet ruim voorhanden. Het was een idealistische veronderstelling.

Frans: Zelf ben ik zowel coach als counselor en ik mijn werk merkte ik dat binnen de verschillende hulpvragen toch vaak soortgelijke benaderingen werden gebruikt om tot oplossingen te komen. Daarnaast zag ik dat mijn consulten voor counseling wel werden vergoed terwijl dat niet het geval was voor de coachsessies. In mijn studie werd me het onderscheid tussen coaching en counseling verduidelijkt vanuit de literatuur die ons werd voorgeschreven. En ik vroeg me af op welke manier dit theoretisch draagvlak onder onze branche in de praktijk werd ervaren en beleefd.

2) Was het lastig om deelnemers te vinden voor je onderzoek?

Eva: Dat was zeker lastig. Mijn ervaring is wel geweest, als ik eenmaal mensen sprak en vroeg om deelname aan mijn onderzoek dan was vrijwel iedereen direct enthousiast. Al mijn deelnemers zijn zelf gecoached en de meeste zijn zeer positief en praten er graag over. Het heeft hen echt verder geholpen. Uit eindelijk is het nog best aardig gelukt, al zeg ik het zelf.

Evelien: De deelnemers waren niet eenvoudig te vinden. De doelgroep moest wegens werkstress zijn uitgevallen, een re-integratie hebben doorlopen en begeleid zijn door een coach tijdens de re-

integratie. In eerste instantie was het de bedoeling om alleen onderzoek te doen binnen het katholiek primair onderwijs, omdat er te weinig respondenten waren heb ik besloten om 3 stichtingen te benaderen en heb ik uiteindelijk respondenten gevonden binnen het katholiek, christelijk en openbaar onderwijs. Achteraf ben ik hier heel tevreden over.

Frans: Nee. Ik kende de respondenten allen persoonlijk vanuit mijn rol binnen de registratiecommissie (van de NOBCO) en vanuit mijn opleiding voor counseling.

3) Wat is de boodschap van je onderzoek voor ons coaches oftewel wat kunnen we er mee in de praktijk?

Eva: Voor de coachee is het niet altijd gemakkelijk om zijn gewenste veranderingen duidelijk te krijgen. De coach kan hierin als expert fungeren en zorgen voor begeleiding de doelen langzaam duidelijk te krijgen. Het is belangrijk dat doelen niet te rigide vast gelegd worden, het is van belang ruimte te laten en flexibel om te gaan met doelstellingen. Uit mijn onderzoek blijkt dat de coach hierin niet te sterk moet sturen. Dit wordt als negatief ervaren door de coachee. Door veel door te vragen, te luisteren en ruimte te laten worden resultaten bereikt. Ook uit mijn onderzoek blijkt weer dat het voor de tevredenheid van de coachee belangrijk is om een goede vertrouwensrelatie op te bouwen met de coachee.

Evelien: De boodschap van mijn onderzoek is: heb kennis van de verschillende domeinen. (Is dit werk voor een coach of een therapeut) Heb kennis van re-integratie en wetgeving als je mensen begeleidt tijdens re-integratie. Heb kennis van stress en begrijp waarom de ene benadering wel werkt en de andere minder goed. Uit mijn onderzoek bleek dat men een humanistische benadering hoog waardeerde. Werknemers die tijdelijk arbeidsongeschikt zijn willen ook op verhaal kunnen komen en een steun in de rug voelen. Maar ook zullen zij aangemoedigd moeten worden om de werkzaamheden weer op te pakken en de regie weer in handen te nemen.

Frans: Ik hoop met mijn thesis een handvat te geven voor de coach maar ook voor de coachee om te bepalen of zij op het juiste pad zitten qua begeleiding. En voor de coach zou het specifiek nog een aanleiding kunnen geven om aan de hand van de 7 thema's eens te kijken wie hun klanten zijn, hoe zij werken en wat zij daarvoor als bagage dienen te hebben. Door voor zichzelf de thema's 'op maat' in te vullen is het daarnaast een prima middel om binnen de bepalingen van een overeenkomst maatstaven en criteria te plaatsen die voor coach en coachee voortdurend te toetsen zijn op koers.

4) Je onderzoek was in het kader van je afstuderen, vond je dit een nuttig onderdeel van je studie?

Eva: Het zelfstandig schrijven van een scriptie vind ik zeker een nuttig onderdeel van de eindfase van een studie. Je moet kunnen tonen dat je gevormd bent tot een wetenschapper met al zijn kwaliteiten. Daarnaast kun je je onderscheiden en echt verdiepen in een onderwerp. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat het altijd even leuk is. Maar goed, dat draagt ook weer bij aan een ander leerproces, je leert ontzettend veel over jezelf tijdens het volmaken van zo'n omvangrijk project. Af en toe kon ik ook wel wat coaching gebruiken.

Evelien: Een scriptie schrijven vond ik het mooiste onderdeel van de studie. Alles valt op zijn plek. We hebben tijdens de studie na iedere module een artikel moeten schrijven, een mondeling tentamen moeten doen, literatuurstudie moeten presenteren, de scriptie was voor mij het beste onderdeel. Ik leerde schrijven; letten op consequenties, dat het moet kloppen, accuraat werken, interviewen en uitwerken. Het is iets wat ik in mijn dagelijks werk kan gebruiken. Goede rapportages schrijven maar ook het werken met een probleem-, vraag- en doelstelling aan het begin van ieder traject.

Frans: Het onderzoek was voor mij een openbaring. Ik vond het geweldig om onder collega's te informeren naar hun beleving in professioneel werken. Studeren is fijn en het lezen van literatuur is verrijkend maar werken in de praktijk is realisme ten top. Een sterkere binding met het vak is nauwelijks denkbaar.

5) Stel het is 10 jaar verder wat hoop jij dan dat er met je onderzoek is gebeurd?

Eva: Ik hoop dat mijn onderzoek wordt gebruikt door anderen om verder onderzoek te doen naar coaching. Dat er verder wordt door borduurt op mijn bevindingen en dat mijn onderzoek andere wetenschappers uitdaagt om dieper in te gaan op specifieke onderdelen van mijn studie. Ook hoop ik dat mijn onderzoek iets heeft kunnen bijdragen aan de coachingspraktijk, al is het maar een heel klein beetje. Dat het bijvoorbeeld voor mensen die een coach inhuren duidelijker wordt wat er in grote lijnen van het resultaat verwacht kan gaan worden en dat een coach beter weet welke techniek hij kan toepassen om resultaat en tevredenheid te bereiken.

Evelien: Ik hoop dat er een vervolg heeft plaatsgevonden. Onderzoek naar coachingservaringen vanuit het perspectief van de werknemer en werkgever. Volgens mij liggen daar belangen nog weleens uiteen.

Frans: Ik hoop dat mijn onderzoek over 10 jaar heeft geleid tot meer verdiepend onderzoek en dat mijn thesis wordt gezien als een aanleiding daarvoor. Het lijkt me heel bijzonder om te ervaren dat je werk 'pionierend' is geweest voor de wetenschap zowel als in de praktijk. Ik maak me daar echter weinig illusies over en zorg vooralsnog dat de eerste aanzet voor vervolgonderzoek door mijzelf wordt ingevuld.

6) Mochten er mensen geïnteresseerd zijn in je onderzoek, waar kunnen ze je dan bereiken?

Eva: Ik ben het best te bereiken op mijn email adres: eva.vandermeer@gmail.com. Twijfel zeker niet om contact op te nemen. Ik ben er benieuwd naar wat mensen vinden van mijn onderzoek en wat voor gedachten men erbij heeft. Het lijkt me erg leuk om mensen in contact te komen die zich actief bezig houden met ontwikkeling van mensen en organisaties.

Evelien: via mijn mailadres: info@eeloopbaancoaching.nl

Frans: via mijn mailadres: lsbp@xs4all.nl.